

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 18/2024
02.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 9. став 2. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ. бр. 411/2024 од 21.06.2024. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Трстенику 3. Пр. бр. 1366/23 од 11.01.2024. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-104 Прж. 4897/24 од 19.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ. бр. 411/2024 од 21.06.2024. године, па се укида правноснажна пресуда Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-104 Прж. 4897/24 од 19.03.2024. године и предмет враћа Прекршајном суду у Трстенику на поновни поступак.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Трстенику 3. Пр. бр. 1366/23 од 11.01.2024. године, окривљени АА оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 9. став 2. Закона о јавном реду и миру и осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини, суд ће на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. Одлучено је о трошковима прекршајног поступка а како је то ближе опредељено у изреци. У изреци пресуде наложено је и да се иста достави браниоцу окривљеног, адвокату Драгошу Петрашиновићу и подносиоцу захтева.

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-104 Прж. 4897/24 од 19.03.2024. године одбијена је неоснована жалба окривљеног АА и пресуда Прекршајног суда у Трстенику 3. Пр. бр. 1366/23 од 11.01.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва под бројем ПТЗ. бр. 411/2024 од

21.06.2024. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка, у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. и члана 259. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном прекршајном суду на поновни поступак и одлуку.

Након што је поступио, у смислу одредбе члана 286. став 2. Закона о прекршајима, Врховни суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Према стању у списима, повређено је право на одбрану окривљеног, обзиром да Прекршајни суд у Трстенику првостепену пресуду 3. Пр. бр. 1366/23 од 11.01.2024. године, није доставио браниоцу окривљеног.

Наиме, из списка предмета произлази да је окривљени током првостепеног прекршајног поступка имао браниоца, да је првостепени прекршајни суд дана 11.01.2024. године донео пресуду 3. Пр. бр. 1366/23, која је окривљеном достављена лично дана 07.02.2024. године и да је окривљени лично дана 19.02.2024. године изјавио жалбу. Даље из списка прозлази да је адвокат Драгош Петрашиновић дана 26.01.2023. године доставио пуномоћје за заступање окривљеног, односно да је окривљени АА у првостепеном поступку имао браниоца.

Међутим, првостепени прекршајни суд није доставио првостепену пресуду браниоцу - адвокату Драгошу Петрашиновићу, иако је окривљени АА у току трајања првостепеног поступка имао браниоца и иако је у изреци првостепене пресуде стављена и доставна наредба, којом је наложено да се иста достави и браниоцу.

Одредбом члана 93. став 3. Закона о прекршајима прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам одабере.

Чланом 161. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да, ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу – доставиће се само браниоцу, а ако их има више, само једном од њих и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним, а чланом 246. став 1. истог закона прописано је да се писано израђена пресуда доставља подносиоцу захтева и окривљеном по одредбама о достављању тог закона.

У складу са чланом 259. став 1 Закона о прекршајима, жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева, док је ставом 4. истог члана прописано да рок за жалбу тече од дана од када је окривљеном достављен препис пресуде, а ако окривљени има браниоца, од дана када је њему достављен препис пресуде.

Имајући у виду изнето, наведени пропуст, односно непоступање првостепеног прекршајног суда да достави првостепену пресуду ангажованом браниоцу – адвокату, који има уредно пуномоћје које је благовремено достављено првостепеном суду, имало је за последицу да је браниоцу окривљеног ускраћена могућност да, као овлашћено лице за подношење редовног правног лека против првостепене пресуде прекршајног

суда, сходно одредби члана 259. став 1. Закона о прекршајима, поднесе жалбу у корист окривљеног.

На описани начин је повређено право одбране окривљеног у жалбеном поступку, што је утицало на законито и правилно доношење другостепене одлуке и учињена је битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. у вези члана 259. став 1. Закона о прекршајима, а како се то основано истиче у поднетом захтеву.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка, Врховни суд је, усвојио као основан захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва. Међутим, овај суд је укинуо само другостепену пресуду (супротно предлогу из захтева за заштиту законитости, обзиром да је битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, учињена након доношења првостепене пресуде, у жалбеном поступку) и предмет вратио првостепеном суду, да би у поновном поступку, а имајући у виду примедбе изнесене у овој пресуди, могла бити донета правилна и на закону заснована одлука другостепеног суда.

Из наведених разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 286. став 1. и члана 287. став 4. Закона о прекршајима, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић